**Europaparlamentet**
2024-2029

**ANTAGNA TEXTER**

# P10_TA(2025)0258

## Åtgärder mot transnationellt förtryck av människorättsförsvarare

### Europaparlamentets resolution av den 13 november 2025 om åtgärder mot transnationellt förtryck av människorättsförsvarare (2025/2048(INI))

*Europaparlamentet utfärdar denna resolution*

– med beaktande av FN:s förklaring om människorättsförsvarare och resolutionen av den 4 april 2025 från FN:s råd för mänskliga rättigheter om människorättsförsvarare, ny och framväxande teknik samt skydd för människorättsförsvarare, inbegripet kvinnliga människorättsförsvarare, i den digitala tidsåldern (*Human rights defenders and new and emerging technologies: protecting human rights defenders, including women human rights defenders, in the digital age*),

– med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artiklarna 3 och 21,

– med beaktande av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,

– med beaktande av EU:s riktlinjer om människorättsförsvarare, som antogs i juni 2004, samt sin resolution av den 16 mars 2023 om EU:s riktlinjer om människorättsförsvarare[1],

– med beaktande av rådets slutsatser av den 27 januari 2025 om EU:s prioriteringar i FN:s forum för mänskliga rättigheter 2025,

– med beaktande av EU:s handlingsplan för mänskliga rättigheter och demokrati 2020–2024, förlängd till 2027,

– med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/2065 av den 19 oktober 2022 om en inre marknad för digitala

[1] EUT C, C/2023/409, 23.11.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2023/409/oj.

tjänster och om ändring av direktiv 2000/31/EG[2] (förordningen om digitala tjänster),

– med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/1760 av den 13 juni 2024 om tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet och om ändring av direktiv (EU) 2019/1937 och förordning (EU) 2023/2859[3],

– med beaktande av kommissionens årsrapport för 2024 om mänskliga rättigheter och demokrati i världen från unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik,

– med beaktande av sitt betänkande om utredning av påstådda överträdelser och missförhållanden vid tillämpningen av unionsrätten i fråga om användningen av Pegasus och liknande spionprogram,

– med beaktande av G7-ledarnas uttalande den 17 juni 2025 om transnationellt förtryck och G7-flerpartsdialogen om transnationellt förtryck i februari 2025,

– med beaktande av studien från juni 2025 från sitt generaldirektorat för unionens externa politik *Transnational repression of human rights defenders: The impacts on civic space and the responsibility of host states*,

– med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,

– med beaktande av betänkandet från utskottet för utrikesfrågor (A10-0206/2025), och av följande skäl:

A. Transnationellt förtryck är en väldokumenterad företeelse i vår omvärld, med en allt sämre situation för de mänskliga rättigheterna, civilsamhällets krympande demokratiska utrymme och allt fler auktoritära regimer som blir alltmer repressiva och självsäkra.

B. Det finns ingen allmänt erkänd definition av transnationellt förtryck, och officiella uppgifter förekommer bara i begränsad omfattning, vilket försvårar kampen mot denna företeelse. Enligt Freedom House hade över 25 procent av världens regeringar under perioden 2014–2024 ägnat sig åt transnationellt förtryck, med 1 219 direkta fysiska incidenter i 103 berörda länder. Tio regimer står för nästan 80 procent av allt transnationellt förtryck, närmare bestämt Kina, Turkiet, Tadzjikistan, Ryssland, Egypten, Kambodja, Turkmenistan, Uzbekistan, Iran och Belarus. Länder i andra regioner, till exempel Kuba, Nicaragua och Venezuela i Latinamerika, Saudiarabien bland

---

2 EUT L 277, 27.10.2022, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2065/oj.

3 EUT L, 2024/1760, 5.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1760/oj.

Gulfstaterna och Eritrea i Afrika, har också registrerats som förövare av transnationellt förtryck.

C. I FN:s förklaring om människorättsförsvarare definieras människorättsförsvarare som enskilda personer eller grupper som genom fredliga medel agerar för att främja, skydda eller sträva efter att skydda och förverkliga mänskliga rättigheter och grundläggande friheter nationellt och internationellt.

D. Människorättsförsvarare är mycket viktiga allierade till EU i arbetet med att försvara och främja de mänskliga rättigheterna, demokratin och rättsstatsprincipen samt fördöma kränkningar av dessa. Genomförandet av EU:s riktlinjer om människorättsförsvarare och de därmed sammanhängande åtagandena varierar fortfarande.

E. Människorättsförsvarare världen över löper risk att drabbas av transnationellt förtryck, med ett ökande antal registrerade fall under de senaste åren. Många fall förblir oregistrerade på grund av rädsla för ytterligare vedergällning.

F. Transnationellt förtryck undergräver i många fall värdstaternas säkerhet, suveränitet och rättsordning och utgör systemhot mot det medborgerliga utrymmet, de demokratiska institutionerna och rättsstatsprincipen, både på internationell nivå och inom den berörda staten, vilket framgår av rapporter från underrättelsetjänster i medlemsstaterna och likasinnade länder.

G. Trots den ökande medvetenheten om förekomsten av transnationellt förtryck och dess omfattning är EU:s utrikes- och inrikespolitiska svarsåtgärder med anledning av transnationellt förtryck fortfarande begränsade och fragmenterade till sin karaktär, så att en oroande lucka i skyddet för utsatta människorättsförsvarare uppstått.

H. Ny teknik, särskilt spionprogram såsom Pegasus, utgör ett centralt verktyg i det transnationella förtrycket av i dag och används av regeringar för att spionera på och övervaka människorättsförsvarare.

I. Sociala medier och andra digitala plattformar utgör en gynnsam miljö för transnationellt förtryck, även i form av hackningsattacker och trakasserier, hot, förtal och desinformationskampanjer på nätet, som är nära sammanflätade med traditionella metoder för transnationellt förtryck riktat mot människorättsförsvarare.

J. Digitalt transnationellt förtryck utnyttjar i allt högre grad internetteknikens dubbla användningsområden, däribland sociala medier och digitala plattformar, som fungerar som viktiga offentliga platser för organisationer i det civila samhället, människorättsförsvarare, journalister, advokater, bloggare och andra oberoende röster för att avslöja kränkningar och förespråka grundläggande friheter. Auktoritära aktörer försöker översvämma, övervaka, manipulera eller tysta dessa plattformar genom

trakasserier, desinformation och övervakning. Vissa teknikföretag har ibland spelat en passiv eller till och med aktiv roll när det gäller att underlätta digitalt förtryck, och därmed blivit en viktig möjliggörande faktor för transnationellt förtryck.

K. Det behövs ökad insyn i hur teknikföretag svarar på regeringars förfrågningar om att ta bort innehåll eller få tillgång till användarinformation.

L. Kvinnliga människorättsförsvarare i exil och i diasporan utsätts för könsspecifika former av transnationellt förtryck, däribland könsbaserade trakasserier, övergrepp och hotelser, som leder till stigmatisering och social isolering. Könsbaserat digitalt transnationellt förtryck äger rum när statliga och statsanslutna aktörer utnyttjar digital teknik och använder kön och kvinnofientlighet som vapen i förtrycket av kvinnliga människorättsförsvarare bosatta utanför sina ursprungsländer.

M. Full respekt för harmoniserade rättsliga ramar på människorättsområdet och en säker rättslig status på nationell nivå och EU-nivå minskar människorättsförsvararnas utsatthet för transnationellt förtryck.

***Transnationellt förtryck riktat mot människorättsförsvarare: växande trender och hot***

1. Europaparlamentet föreslår att man definierar transnationellt förtryck som angrepp och hot från stater, inbegripet auktoritära regimer och deras proxyaktörer, som syftar till att försvara och främja förövarnas intressen genom att nå över nationella gränser för att utöva tvång mot, kontrollera eller tysta dissidenter, politiska motståndare, journalister, aktivister, människorättsförsvarare och medlemmar av diasporan, genom ett brett spektrum av fysiska metoder, däribland riktade mord, bortföranden, våld, trakasserier och påtvingade återvändanden, påtvingade försvinnanden och deportationer, samt strategiskt missbruk av rättsliga instrument, inbegripet missbruk av konsulära tjänster, utlämningsförfaranden eller röda meddelanden, och gripanden, liksom icke-fysiska metoder, till exempel digital övervakning, skrämseltaktik, utpressning och hot mot människorättsförsvarares familjer.

2. Europaparlamentet fördömer alla former av transnationellt förtryck som ett allvarligt hot mot internationell människorättslagstiftning och som en kränkning av värdländernas suveränitet genom utländsk inblandning. Parlamentet betonar i detta sammanhang behovet att anta en allmänt överenskommen definition av transnationellt förtryck och att intensifiera den gemensamma kampen mot denna företeelse genom en väletablerad rättslig ram på multilateral, regional och nationell nivå.

3. Europaparlamentet uttrycker djup oro över upptrappningen av det

transnationella förtrycket. Parlamentet konstaterar att antalet fall av transnationellt förtryck med största sannolikhet underskattas, eftersom transnationellt förtryck ofta äger rum på ett dolt sätt.

4. Europaparlamentet framhåller att statsunderstött transnationellt förtryck antar allt lömskare former, däribland fysisk skada, tortyr, deportationer, övervakning, rättsliga påtryckningar, förtalskampanjer, digitala hot, påtvingade försvinnanden och bortföranden, tvångsåtersändande, begäranden om utlämning, frysning av tillgångar, hot mot familjemedlemmar och summariska avrättningar.

5. Europaparlamentet framhåller och fördömer det faktum att Europaparlamentets före detta vice talman Alejo Vidal Quadras blev offer för transnationellt förtryck utövat av Iran genom en terroristattack som orkestrerades i en EU-medlemsstat.

6. Europaparlamentet fördömer auktoritära regimer och andra förövare och deras proxyaktörer världen över för att i allt högre grad tillgripa digitala metoder för transnationellt förtryck. Parlamentet noterar användningen av AI-driven teknik, spionprogram, hackning och doxning för att trakassera, övervaka, misskreditera och skrämma människorättsförsvarare och enskilda individer. Parlamentet understryker att digitalt transnationellt förtryck även omfattar innehållsbaserad censur, inklusive användning av begäranden om avlägsnande av innehåll, rättsliga hot, påtryckningar om innehållsmoderering och blockering av mediekanaler som drivs i exil för att undertrycka eller avlägsna information som innebär kritik av auktoritära regimer.

7. Europaparlamentet fördömer de typer av taktik för digitalt transnationellt förtryck som bygger på kön och som i oproportionerligt hög grad riktar sig mot kvinnliga människorättsförsvarare bosatta utanför sina ursprungsländer. Parlamentet är djupt oroat över de ökande sexuella övergreppen och hoten med hjälp av digital teknik, som syftar till att misskreditera kvinnliga människorättsförsvarare och avskräcka dem från att fortsätta sin verksamhet.

8. Europaparlamentet fördömer dem som gjort sig skyldiga till rättsliga och diplomatiska påtryckningar, bland annat genom politiskt motiverade röda meddelanden från Interpol och den internationella institutionella strukturen för terrorismbekämpning, för att begära att människorättsförsvarare och andra enskilda individer i exil grips och utlämnas. Parlamentet fördömer vidare missbruket av klassificeringen ”terrorist”, lagföring i den tilltalades utevaro och andra administrativa åtgärder, till exempel återkallande av medborgarskap, nekande av viseringsrelaterade handlingar, rese- och inreseförbud och nekande av identitetshandlingar och konsulära tjänster eller banktjänster.

9. Europaparlamentet uttrycker allvarlig oro över den roll som en del värdländer, däribland vissa EU-medlemsstater, och icke-statliga aktörer, bland annat leverantörer av digitala tjänster och andra teknikförmedlare, den privata spionprogramsindustrin, säkerhetsentreprenörer, privatdetektiver, kriminella organisationer och proxyaktörer, inbegripet medlemmar av diasporan, spelar för att underlätta transnationellt förtryck, också genom samarbete mellan staters gräns- och säkerhetsstyrkor.

10. Europaparlamentet betonar dessutom att transnationellt förtryck, som ett direkt hot mot staters, också EU-medlemsstaternas, suveränitet och säkerhet, gör det möjligt för utländska statliga aktörer att utöva hot, tvång och kontroll utanför sina gränser. Parlamentet påminner om att den nationella säkerheten fortfarande är medlemsstaternas eget ansvar, men att dessa metoders omfattning och gränsöverskridande karaktär kräver samordnade insatser på EU-nivå, inklusive samarbetsinitiativ mellan nationella myndigheter, EU-institutioner och aktörer i det civila samhället.

11. Europaparlamentet uttrycker allvarlig oro över civilsamhällets krympande demokratiska utrymme och tystandet av personer som befinner sig i exil och vars röster är mycket viktiga när det gäller att dokumentera situationen för de mänskliga rättigheterna och övergrepp som auktoritära stater gör sig skyldiga till. Parlamentet påminner om att det, sett ur ett strategiskt perspektiv, ligger i EU:s intresse att försvara och stödja fria och demokratiska samhällen, även i unionens omedelbara grannskap.

12. Europaparlamentet framhåller den långvariga psykologiska belastning som det transnationella förtrycket medför för offrens och deras familjers mentala hälsa och allmänna välbefinnande, inbegripet deras känsla av trygghet, psykiska integritet, sociala relationer och förmåga att fortsätta sitt offentliga engagemang. Detta leder i många fall till långvariga trauman, isolering och utestängning. Parlamentet fördömer kraftfullt förövarnas vedergällningar mot familjer till människorättsförsvarare som är bosatta utomlands som en metod för transnationellt förtryck. Parlamentet noterar den särskilt avskräckande verkan som det transnationella förtrycket har också inom diasporan och de delar av det civila samhället som befinner sig i exil.

13. Europaparlamentet betonar vikten av att erkänna att transnationellt förtryck riktat mot människorättsförsvarare i oproportionerligt hög grad drabbar personer med sårbarheter kopplade till ras, etnicitet, religion, kön, sexualitet, funktionsnedsättning eller socioekonomisk status.

14. Europaparlamentet understryker att journalister i vissa delar av världen riskerar att utsättas för transnationellt förtryck, med långvariga konsekvenser för deras karriärer och personliga säkerhet.

***Integrering av frågan om transnationellt förtryck i EU:s politik***

15. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, medlemsstaterna och Europeiska utrikestjänsten (utrikestjänsten) att systematiskt ta itu med transnationellt förtryck i samband med människorättsklausuler i EU-avtal, när så är lämpligt, och människorättsdialoger med tredjeländer och i andra forum för bilateralt och multilateralt samarbete, såsom FN:s råd för mänskliga rättigheter.

16. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen utrikestjänsten att bistå människorättsförsvarare och enskilda individer, däribland dissidenter, som är offer för transnationellt förtryck i tredjeländer, genom särskilda program som syftar till att göra det möjligt för dem att fortsätta sitt arbete i exil samtidigt som de skyddas mot repressalier och aggression.

17. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och utrikestjänsten att ta med frågan om transnationellt förtryck i EU:s handlingsplan för mänskliga rättigheter och demokrati efter 2027 och i EU:s riktlinjer om människorättsförsvarare som ett växande hot mot människorättsförsvarare och enskilda individer, och att inkludera konkreta bestämmelser om skydd och säkerhet för människorättsförsvarare.

18. Europaparlamentet slår larm om det akuta behovet att, på både nationell nivå och EU-nivå, ta itu med det bristfälliga skyddet för människorättsförsvarare när dessa drabbas av transnationellt förtryck. Parlamentet vill att de skyndsamt ska ges flexibelt, lättillgängligt och varaktigt stöd, inbegripet krisstöd, tillfällig omplacering och verktyg och utbildning så att de bättre kan skydda sig mot alla typer av hot och olaglig övervakning som skulle kunna utgöra transnationellt förtryck. Parlamentet betonar vikten av att tillhandahålla utbildning i digital kompetens och cybersäkerhet, rättsligt bistånd och psykosocialt stöd till människorättsförsvarare som drabbats av transnationellt förtryck. Parlamentet anser att det är av största vikt att strategier och program för skydd sätter offren i centrum och är genusmedvetna, intersektionella, inkluderande och icke-diskriminerande.

19. Europaparlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att iaktta sina internationella skyldigheter och betonar att rätten att söka asyl är grundläggande för skyddet av personer som riskerar förföljelse enligt Genèvekonventionen.

20. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att på bästa sätt utnyttja sin inhemska politik och tillgängliga marginaler för att utforma en mer enhetlig, samordnad och förutsägbar politik för individer som är utsatta för transnationellt förtryck.

21. Europaparlamentet uttrycker oro över den roll som ambassaderna för de stater som är involverade i transnationellt förtryck spelar.

Parlamentet pekar på den förhöjda risken för människorättsförsvarare i behov av konsulära tjänster när de tvingas ha att göra med dessa ambassader. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att öka trycket på ambassader från länder med kopplingar till transnationellt förtryck som de hyser på sitt territorium, och att inte använda sina diplomatiska utposter för att försöka tysta avvikande åsikter utomlands, i linje med Wienkonventionen om konsulära förbindelser.

***Främjande av samordnad övervakning och datainsamling***

22. Europaparlamentet uppmanar utrikestjänsten och medlemsstaterna att i samarbete med berörda institutioner, till exempel Europol, samordna insatserna och inrätta tillgängliga informations-, data-, spårnings- och rapporteringsmekanismer för att förbättra dokumentationen av fall av transnationellt förtryck på respektive territorium och vid behov underlätta snabba reaktioner och utredningar. Parlamentet uppmanar utrikestjänsten att stärka nätverket av kontaktpunkter för utsatta människorättsförsvarare och enskilda individer i EU:s delegationer, som har till uppgift att ta upp ärenden med myndigheterna i den berörda huvudstaden. Parlamentet anser att sådana mekanismer bör vara tillgängliga för det civila samhället så att deras synpunkter kan registreras på vederbörligt sätt.

23. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inrätta en centraliserad kartläggningsmekanism för att identifiera, övervaka och bedöma incidenter av, och utbyta varningar med avseende på, nationellt förtryck riktat mot människorättsförsvarare som befinner sig i EU. Detta kommer att bidra till en kartläggning av bristerna i EU:s politik, till utformningen av lämpliga strategiska svarsåtgärder och till samordnade åtgärder bland medlemsstaterna.

24. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att kodifiera transnationellt förtryck i sin inhemska lagstiftning, i syfte att stödja statliga institutioner i arbetet med att identifiera fall av – och förebygga – transnationellt förtryck. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att inrätta nationella kontaktpunkter inom sina förvaltningar för potentiella och faktiska offer för transnationellt förtryck och att tillhandahålla en verktygslåda som klargör hur fall av sådant förtryck ska rapporteras.

25. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna, Europol och Europeiska unionens byrå för utbildning av tjänstemän inom brottsbekämpning (Cepol) att ge relevanta statliga organ, externa tjänsteleverantörer och deras personal – särskilt cybersäkerhetspersonal, tjänstemän inom brottsbekämpningen och vid invandringsmyndigheter samt personal som har till uppgift att handlägga viseringsansökningar och granska framställningar om utlämning och andra former av rättsligt samarbete med tredjeländer

– utbildning för att öka medvetenheten om transnationellt förtryck, motstrategier och särskilda riskbedömningsprotokoll, med fokus på digital övervakning, risk för repressalier och missbruk av rättsliga mekanismer.

***Hantering av de risker som digital teknik medför som möjliggörande faktor för transnationellt förtryck***

26. Europaparlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att erkänna, förebygga och ta itu med digitala former av transnationellt förtryck, däribland desinformationskampanjer riktade mot människorättsförsvarare, och se till att människorättsförsvarare skyddas mot trakasserier, hot och censur på nätet oavsett tjänsteleverantörens ursprung, den digitala infrastrukturens belägenhet eller de verktyg som används. Parlamentet uppmanar EU-medlemsstaterna att kriminalisera utländsk underrättelseverksamhet som riktar sig mot dissidenter i exil som en form av digitalt transnationellt förtryck.

27. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att utöva strikt tillsyn över spionprograms- och övervakningsmarknader och relaterade operationer, bland annat genom att tillämpa obligatorisk tillbörlig aktsamhet i fråga om mänskliga rättigheter och EU:s förordning om produkter med dubbla användningsområden[4] för alla EU-baserade teknikexportörer, samt att upphäva exporten av licenser för spionprogram till länder där transnationellt förtryck och människorättskränkningar dokumenterats, om det finns en förutsebar risk att dessa verktyg kommer att användas för att tysta eller bestraffa dem som försvarar de mänskliga rättigheterna eller avvikande åsikter. Parlamentet påminner om kommissionens riktlinjer för export av cyberövervakningsprodukter från 2024, som syftar till att öka medvetenheten om riskerna med missbruk av cyberövervakningsteknik och ge exportörerna praktiska verktyg för att utvärdera situationen för de mänskliga rättigheterna.

28. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att inrätta lättillgängliga och säkra rapporteringsmekanismer som respekterar och skyddar användarnas integritet, så att människorättsförsvarare som lever i exil eller i diasporan kan ta upp frågor om digitalt transnationellt förtryck med relevanta statliga myndigheter. Parlamentet betonar vikten av att erkänna den särskilda utmaning som könsbaserat digitalt transnationellt förtryck utgör och de specifika konsekvenser som denna typ av förtryck får för kvinnliga människorättsförsvarare.

---

[4] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/821 av den 20 maj 2021 om upprättande av en unionsordning för kontroll av export, förmedling, transitering och överföring av samt tekniskt bistånd för produkter med dubbla användningsområden (EUT L 206, 11.6.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/821/oj).

29. Europaparlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att se till att privata aktörer, särskilt inom tekniksektorn, hålls ansvariga för sin roll i fall där de möjliggör digitalt transnationellt förtryck. Parlamentet efterlyser dessutom publicering av transparensrapporter och inrättande av effektiva klagomålsmekanismer som görs tillgängliga för människorättsförsvarare och andra personer som riskerar att drabbas.

***Säkerställande av ansvarsskyldighet och tillämpning av sanktioner***

30. Europaparlamentet uppmanar EU att hålla stater och regimer som gör sig skyldiga till transnationellt förtryck ansvariga för kränkningar av de mänskliga rättigheterna enligt den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter, den europeiska konventionen om de mänskliga rättigheterna, konventionen mot tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning och konventionen angående flyktingars rättsliga ställning, och att överväga att införa riktade sanktioner mot sådana stater och mot dem som gjort sig skyldiga till transnationellt förtryck riktat mot människorättsförsvarare. Parlamentet uppmanar eftertryckligen EU att stödja offer för transnationellt förtryck i arbetet med att söka upprättelse genom strategiska rättegångar vid Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna.

31. Europaparlamentet fördömer att transnationellt förtryck också äger rum på EU-medlemsstaters territorium och i vissa fall med medlemsstaternas medverkan i förtrycket i fråga. Parlamentet noterar att transnationellt förtryck även möjliggörs genom samarbete mellan regeringar.

32. Europaparlamentet betonar att EU och dess medlemsstaterna måste upprätthålla tillbörlig aktsamhet i fråga om mänskliga rättigheter inom ramen för sina förbindelser med regeringar som man vet utövar eller möjliggör transnationellt förtryck riktat mot människorättsförsvarare.

33. Europaparlamentet uppmanar EU att öka finansieringen av ProtectDefenders.eu, utvidga dess mandat så att det kommer att omfatta människorättsförsvarare som riskerar att drabbas av transnationellt förtryck inom EU samt öka finansieringen till organisationer i det civila samhället som arbetar för att skydda människorättsförsvarare och enskilda individer som riskerar att drabbas.

34. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ha proaktiva kontakter och samarbeta närmare med Interpol och FN, också genom att utveckla en gemensam säkerhetsram för transnationellt förtryck för att få ett slut på missbruket och den politiskt motiverade

användningen av röda meddelanden, blå meddelanden, diffusioner och framställningar om utlämning. Parlamentet vill att Europols mandat ska inbegripa transnationellt förtryck, bedömning av relaterade incidenter och Interpols meddelanden som riktar sig mot människorättsförsvarare och andra enskilda individer. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att vara ytterst försiktiga när de tar ställning till begäranden om gripande och utlämning från regimer som tidigare har missbrukat röda meddelanden.

35. Europaparlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att använda alla tillgängliga verktyg för att skydda människorättsförsvarare och berörda individer och stärka den nationella suveräniteten och de demokratiska värdena, inbegripet sanktioner inom ramen för det globala EU-systemet för sanktioner avseende mänskliga rättigheter (EU:s Magnitskijlag), viseringsförbud och utvisning av diplomater som man vet varit involverade i transnationellt förtryck. Parlamentet uppmanar med eftertryck vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik och medlemsstaterna att inkludera transnationellt förtryck som en kategori som kan bli föremål för sanktioner inom ramen för EU:s Magnitskijlag och att förteckna personer som man konstaterat har gjort sig skyldiga till transnationellt förtryck. Parlamentet varnar för att en underlåtenhet att förebygga och reagera på transnationellt förtryck riskerar att undergräva EU:s trovärdighet som en fristad för dem som flyr från förföljelse och försvarar de mänskliga rättigheterna.

36. Europaparlamentet uppmanar EU, dess medlemsstater, kommissionen och utrikestjänsten att mobilisera och samordna alla sina instrument för att ta itu med transnationellt förtryck och att intensifiera de diplomatiska förbindelserna, bland annat genom EU:s delegationer, för att förebygga och avskräcka från transnationellt förtryck från tredjeländers sida, samt att lyfta fram incidenterna i fråga genom offentliga uttalanden och därigenom öka allmänhetens medvetenhet. Parlamentet efterlyser ökad samordning med likasinnade partnerländer inom ramen för G7 och andra relevanta internationella forum.

°

° °

37. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.